

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., TUESDAY MORNING, JANUARY 14, 1941

LETO XLIV. — VOL. XCLIV

Grške čete se bližajo Valoni

...da so Grki zavzeli mesto Tepelini, še ni uradno potrjena. Vrhovni poveljnik italijanskih čet v Albaniji je resigniral "radi slabega zdravja."

13. jan. — Grške čete, ki so v velikem polkrogu bližajo Valoni na Jadranskem morju, ne da bi jih skušala italijanska armada resno ovirati. Valona je edino italijansko pristanišče v južni Albaniji in če pade to Grkom v roke, ostalo Italijanom samo še pristanišče Durazzo, ki pa ne bo ostalo vsem italijanskim vojskam za vojskovanje v Albaniji.

Grške predstraže so že dosegle odavno trdnjavo Tepelini, ki je 10 milj zahodno od zavzetega mesta Klisura. Iz jugoslovanskega mejnega kraja se zatrtje je Tepelini že v grških rokah. Dosedanji vrhovni poveljnik, general Ubaldo Soddu, ki je prevzel poveljstvo v Albaniji 10. novembra, kmalu potem, ko so pričeli Italijani prodirati v Grčijo, je bil zdaj razrešen poveljstva "radi slabega zdravja."

General Cavallero je postal načelnik generalnega štaba, ko je bil upokojen maršal Pietro Badoglio, "na lastno prošnjo."

Angleški avijatičarji so bombardirali nemške in italijanske vojaške postojanke in mesta

13. jan. — Angleški letalniki poletavajo noč in dan nad nemške postojanke in mesta v enem zadnjih napadov. Metali bombe v zakope blizu koskega obrežja, kjer leže italijanski vojniki. Sinoči so bombardirali Angleži pristanišča Havre in Lorient, kjer so bile baze za nemške podmornice. Dalje so metali bombe na mesto Regensburg in belgijsko pristanišče Ostend. Ti imajo v glavnem namen, uničiti moralo nemškega vojskovanja, ki leži na francoskem območju in čaka povelja za napad na Anglijo.

Willkie bo šel v Anglijo

13. jan. — Uradni angleški tisk so izjavili, da jih veseli, da bo prišel Wendell L. Willkie v Anglijo. "Vrata mu bodo na široko odprta. Pokazali mu bodo vse, razložili vse in šel bo na hotel," izjavljajo Angleži. Wendell L. Willkie, poravnatelj za predsednika Združenih držav, se je izjavil, da je za to, da se da predsedniku svetovati polna moč glede obsega načrta in pomoči Angliji. Nato je pa izjavil, da bo podal v Anglijo, da vidi lastne oči situacijo tam.

23c mesa na teden za vsakega Angleža

13. jan. — Ministrstvo za hrano je določilo, da sme od 1. februarja naprej dobiti vsaka oseba za 23 centov mesa na teden, a vsak otrok za 11 centov.

Druga obletnica

13. jan. — V sredo ob osmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pokojnim Frank Kmetom v 11. letnici druge obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

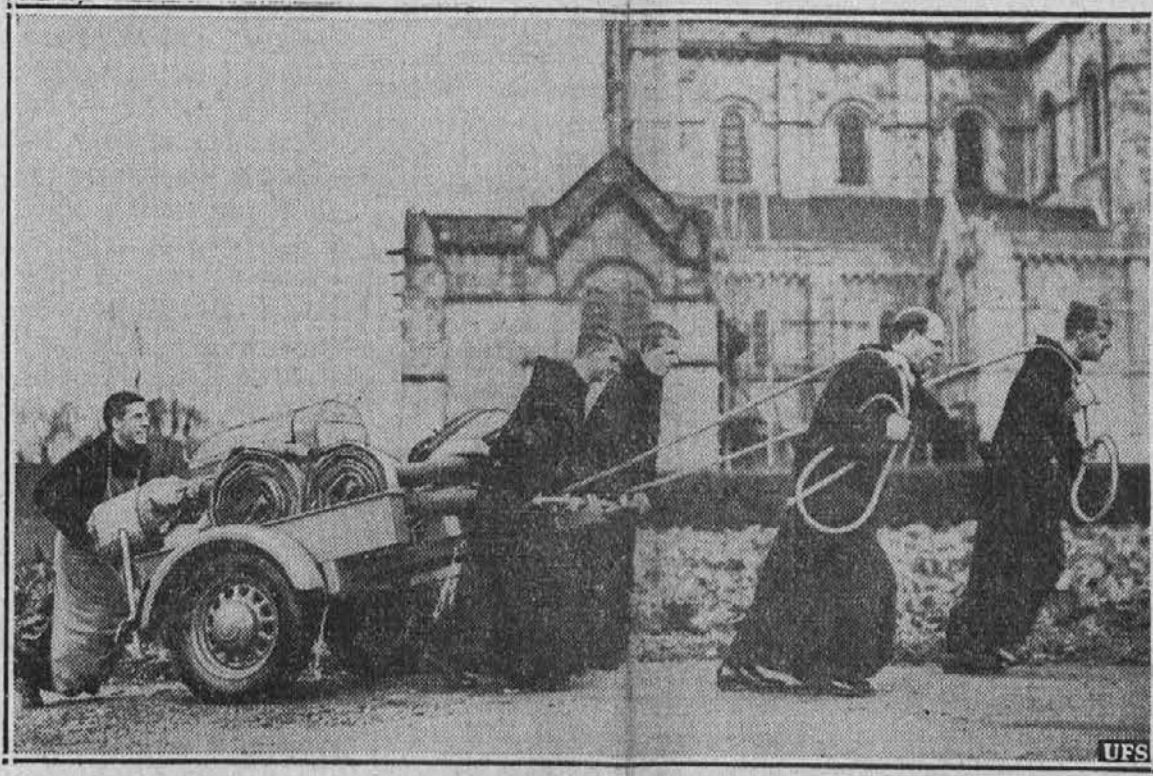
Ohijski governer Bricker včeraj ustoličen

Columbus, O., 13. jan. — Danes je bil ustoličen ohijski governer John W. Bricker, ki je nastopil svoj drugi termin. To je bilo prvič od 13. januarja 1902, da je služil kak republikanski governer v državi Ohio drugi termin. Ko je podal governer prisoj, je obljubil, da ne bo novih ali povišanih davkov v tem njegovem terminu. Običajnih 19 topovskih strelcev v počast novemu governerju ni bilo, ker ni bilo topov na razpolago. Narodna garda je ž njimi na vežbah v Mississippu.

Zatožena, da je kuhala preveč jedil

Cannes, Francija. — Florence de Pena, rodom iz Washingtona, je bila zatožena na sodniji, da je prirejala gostije, pri katerih se je serviralo jedila, ki se sicer delijo samo v gotovih količinah. Zatožila jo je njena kuharica Rose Wenziger. Zatožen je bil tudi njen grocer, da je prodajal Mrs. de Pena jajca, sirovo maslo in vsake vrste meso, kolikor je hotela, medtem ko morajo drugi vzeti samo toliko, kolikor določi vlada. Madama de Pena je bila izpuščena na svobodo pod 25.000 frankov varščine.

TUDI MENIHI MORAJO GASITI

Tukaj vidite menihe samostana Buckfastleigh v Angliji, kako se dnevno vadijo z ročno brizgalno, da bodo znali gasiti, če bi slučajno nemške bombe zažgale samostan. Ta samostan so zidali 25 let.

Nemci bodo izvedli sunek ki bo iznenadil vse, trdijo Italijani.

Belgrad, 13. jan. — Italijanski viri od jugoslovansko-italijanske meje trdijo, da bo nova nemška ofenziva, ki se napoveduje iz Berlina, udarila v nepričakovanem kraju. To se bo zgodilo v teku par dni, morda celo v teku par ur. Končna odločitev je v rokah Hitlerja in Mussolinija.

Ob istem času pa javljajo nemški viri v Belgradu, da je Hitler že določil "zadnjo uro" za invazijo na Balkan preko Bolgarije. To je zdaj že tretjič, da je Hitler določil čas, ko bo poslal svoje čete iz Romunije preko Donave. Pa je še vselej odložil.

Noče plačati alimonijev, je šel zopet v ječo

Louis Hočevar, star 61 let, je včeraj izpolnil svojo obljubo, da bo nazaj v ječi, ker ne bo plačal alimonije svoji ženi. Sodnik Kramer ga je bil izpuštil iz ječe 23. decembra pod pogojem, da bo plačal, v kar ga je obsodila sodnija. Če ne bo plačal, bo 13. januarja zopet v ječi, mu je bil zagrozil sodnik. Hočevar je že takrat obljubil, da se vidi 13. januarja. In ostal je mož beseda rekoč, da je vesel, ker je zopet nazaj.

Demokratski odbor

Odbor Slovenskega demokratskega kluba 32. varde za leto 1941 je sledeč: Predsednik John Centa, podpredsednik Geo. Turek, 2. podpredsednik Mrs. Jennie Fonda, tajnik Vic Tomazič, blagajničarka Mrs. Albina Smrekar, zapisničar Lawrence Leskovec; nadzorni odbor: Michael Lah, John Pezdirtz, Anthony Tomse; članski odbor: Pauline Mausar, Jos. Planinsek, Mrs. Katherine Skufca, John Lokar, Anton Stefančič.

Seja godbenikov

Starši godbenikov fare sv. Vida so prošeni, da se udeležijo seje jutri večer ob osmih v novi šoli. Tudi fantje so prošeni, da se udeležijo vsi brez izjeme, ker je treba rešiti važne zadeve.

Pošten prosekutor

East Hampton, Conn. — John Rich, prosekutor v tem mestu, se je tekom obravnave tako razrdil, da je v jezi udaril obtoženčevega zagovornika. Kmalu potem je dvignil prosekutor obtožbo proti samemu sebi ter prosil sodnika naj ga obsodi radi kaljenja miru in radi rube sile. Sodnik, ne boji len, je prosekutorja takoj obsodil na \$2.00 globe. Potem so pa nadaljevali z prvotno obravnavo.

Turčija vidi odločitev na Balkanu v dveh tednih

Istanbul, Turčija. — Nek visok turški vladni uradnik je povedal ameriškim časnikarjem, da bo Turčija napovedala vojno, če bo nemška armada prešla iz Romunije v Bolgarijo. Nadalje je izjavil, da se bo v prihodnjih dveh tednih videlo namen nemških divizij, ki se zdaj zbirajo v Rumunski ob bolgarski in jugoslovanski meji.

Glede govora bolgarskega ministrskega predsednika Filofa, ki je rekel, da bo pomoč Zed. državi Angliji samo podaljšala in razpredla vojno, je rekel ta turški uradnik, da bo ta pomoč tudi zagotovila zmago Angliji.

Zatrdil pa je, da če bo planila Nemčija na Balkan, da tega ne bo storila pred aprilom, ker zimsko in spomladansko vreme za nemške mehanizirane kolone na Balkanu ne bi bile preveč prikladne.

Madžarska bo dobila nazaj zastave

Budapest. — Madžarska vlada je dobila sporočilo iz Moskve, da ji bo Rusija vrnila zastave, ki jih je Rusija zaplenila na Madžarskem v revolucionarni vojni v letih 1848 in 1849. Takrat so se bili dvignili Madžari proti Avstriji. Avstrija je poklicala na pomoč tudi Rusijo. V bojih so Rusi vzeli Madžarom več zastav, ki so jih nesli domov v Rusijo in jih tam deli v muzej v Petrogradu.

Demokratska seja

Nocoj ob 7:30 se vrši v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. seja Slovenskega demokratskega kluba iz Euclida. Člani so prošeni, da se udeležijo v polnem številu.

Angleški in turški generali v važnih posvetovanjih

Ankara, Turčija. — V tem mestu so se pričeli razgovori med angleškim in turškim generalnim štabom. Od izida teh razgovorov pričakujejo nove vojaške poteze. To je prvi tak sestanek obeh generalnih štabov, odkar je padla Francija.

Značilno je to, da sta se sestala generalna štaba k posvetovanju ravno ob času, ko je prišla iz Bolgarije vest, da je bolgarska vlada izjavila ostati strogo nevtralna in da ne bo dovolila nemškim četam prehoda preko svojega ozemlja, da bi napadle Grčijo.

Iz Moskve se tudi javlja, da se je ruska vlada izjavila, da če bo Nemčija poslala čete v Bolgarijo, se bo to zgodilo brez dovoljenja Rusije.

Pokojni Henry Kodolja

V nedeljo zvečer je po dolgi bolezni preminil v University bolnišnici dobro poznani rojak Henry Kodolja, star 55 let. Doma je bil iz vasi Duplje, farar Vrhpolje na Notranjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 33 leti. Tukaj zapušača žalujočo soprogo Terezijo, rojeno Grum, ki je doma iz Višnje gore, sina Henryja in pet hčera: Agnes, poročeno Eckerfeld, Antoinette, poroč. Sterbenz, Rose, Jennie, poroč. Di Santo in Mary. Pokojni je bil član društva Kras, št. 8 SDZ, delničar Slovenske zadružne zveze, Slovenskega doma na Holmes Ave. in dolgoletni pevec pri zboru Ilirija. Pogreb se bo vršil v četrtek zjutraj ob 8:30 iz hiše žalosti, 802 E. 156. St. v cerkev Marije Vnebovzete in potem na pokopališče sv. Pavla pod vodstvom August F. Svetka. Naj se spočije v ameriški zemlji po preustanem trpljenju, preostalih pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Danica št. 34 SDZ

Društvo je izvolilo za 1941 sledeč odbor: Predsednik John Taučar ml., podpredsednik Louis Fink, tajnik Vincent Bubnič, 15301 Oakdale Ave., blagajnik Rudolf Rožanc; nadzorni odbor: Andy March, John Taučar st., Stefaniya Rojec, zapisničarka Anna Traven, zdravniki: dr. Perko, dr. Viktoryn, dr. Schinkola. Seje se vršijo vsako 4. nedeljo v mesecu ob desetih dopoldne v SDD na Prince Ave.

Balkan ustvarja blok proti nacijem

Jugoslavija, Bolgarija, Grčija in Turčija se bodo baje združile za skupen odpor proti nacijem. Države bi odpravile tudi colnino za prosto trgovanje med seboj.

POS LANIKI TEH ŠTIRIH BALKANSKIH DRŽAV SO ŽE V DOGOVORI H

Berne, Švica, 13. jan. — Dobiče bi hotela iti preko Balkana na Grčijo. Dasi nekateri zmagujejo z glavo o možnosti tega balkanskega bloka v očigled izjalovljenja Male antante in pozneje Balkanske antante, pa je znano, da je zadnje dneve zlasti Turčija zelo aktivna, da se prepreči vojna na Balkanu. Turčija je resno posvarila Bolgarijo, da bo ob prvem znaku ogrožene varnosti njenih meja, takoj zasedla bolgarsko Tracijo. Turški diplomati vneto pomagata Rusija in Anglija.

Danes je sprejel bolgarski zunanji minister Popoff jugoslovanskega in grškega poslanika v skupni avdijenci. Imeli so dolg razgovor. Potem se je zglasil grški poslanik pri turškem poslaniku v Zofiji in zatem se je zglasil turški poslanik pri jugoslovanskem poslaniku v tem mestu. Tako so si vsi štirje poslalniki v teku nekaj ur izmenjali svoje stališče in povedali stališče svojih držav.

Če se bo zveza balkanskih držav uresničila ali ne, se še ne ve, toda vsa znamenja kažejo, da si Hitler ne bo upal, udariti preko Balkana in bo skušal prodirati proti jugu kje drugje.

Angleži naskakujejo Tobruk; Italijani so opustili dva nadaljna zrakoplovna pristana

Kaira, 13. jan. — S fronte se poroča, da so Italijani zapustili dva važna zrakoplovna pristana, Bomba in Derna, ki ležita med Tobruk in pristaniščem Bengazi. Angleži neprestano obstreljujejo s topniškim ognjem Tobruk, medtem ko dohajajo vedno nove čete in novo topništvo. Ko bo vse pripravljeno, bodo izvedle angleške čete generalni naskok na Tobruk.

Medtem prodira ena angleška kolona ob obrežju in je že 40 milj zahodno od Tobruka, pa prodira druga južno proti Bengazi. Angleži nameravajo z eno potezo zavzeti ves severni bok obrežja, od Tobruka pa do Bengazi.

Medtem pa sedi bivši etiopjski cesar Haile Selassie v angleškem Sudanu in vodi od tukaj vstajo svojih zvestih Etiopcev proti Italijanom. Vedno več domačinov se zbira okrog Ras Mongaša, ki vodi vstajo proti fašistom. Anglija jim pošilja neprestano orožje. Domačini, ki so jih fašisti prisilili v armado, dnevno uhajajo in se pridružujejo vstajem. Kadar jih bo zbranih dovolj, bodo udarili po Italijanih, je rekel bivši cesar, ki so mu vzdeli ime "Lev iz Judeje."

Zaroka

Mr. in Mrs. Morris J. Lentz, 15004 Cardinal Ave. naznanjata zaroko hčerke Edith Elizabeth z Mr. John J. Novakom, sinom Mr. in Mrs. Evzebij Obolnar, 902 E. 144. St.

Na bolniški postelji

Nagloma je zbolela Jennie Brodnick, 6727 Edna Ave. Nahaja se doma pod zdravniško oskrbo.

ČESKI POSLANEC VIDI PADEC HITLERJA

Včeraj je govoril pred East Cleveland Kiwanis klubom Ignace Shultz, bivši poslanec v češkem parlamentu ter izjavil, da se širi po Nemčiji tajna propaganda proti Hitlerju. Shultz je ušel iz Češke v Francijo, od tam pa na Norveško, kjer je izdajal časopis, ki ga je utihotapljal nazaj na Češko. Potem je odšel preko Švedske, Rusije in Sibirije v Zed. države.

Shultz je navedel štiri vzroke, zakaj je padeč Hitlerja neizbežen. Prvič je to, ker je angleška obramba kos nemškemu vpadu. Drugič je to, ker je ameriška industrija daleč pred nemško. Tretjič je to, da bo Rusija takoj stopila na stran Anglije, čim bo videla, da se bo Anglija s pomočjo Zed. držav lahko ubranila Nemčiji.

In četrtič je pa to, da se bodo dvignili narodi, ki jih je Hitler podjarmil. Do konca spomladi bo lakota v Nemčiji tako velika, da se bo nemški narod celo sam uprl.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 11 Tues., Jan. 14, 1941

Prav nič nas ne ganejo
grenke krokodilove solze

Grill piše, da je manjkalo za shod podlage? Kakšne podlage? Ali misli Grill sebe za podlago? To bi bila zares trdna!

Mi vidimo v vsem tem samo eno podlago in en cilj: neumorno delovati na tem, da se končno doseže osvobodjenje vseh Slovencev ter se jih združi v eno državo, ki je Jugoslavija. V tem pravcu bomo mi delovali naprej po začrtani poti, pa če se gg. Grill in Zajc postavita na glavo. Mi smatramo, da je to naša dolžnost. Kdor pa misli drugače, pa naj kar gleda od strani in naj grize nohte, pa naj pretaka krokodilove solze. Uteho bo lahko dobil pri Mussoliniju in Hitlerju, ki bosta gotovo tudi tako rekla, kot pravita vidva, gg. Grill in Zajc, da je bil shod "pogrebščina."

Mesto, da bi dali temu gibanju podporo, ali pa vsaj molčali, če se ne strinjate z njim, pa ga skušate podcenjevati. Kaj mislite doseči s tem? Kaj je vaš namen? Kaj smo zakrivali mi, ki smo rekli, da zahtevamo pravice za naše Slovence? Povejte! Zakaj niste kaj takega začeli vi, pa bi šli mi gotovo z vami. Ne verjamete? Da dokazemo! Ko je Prosveta pred nekaj časom omenila, da bi bilo dobro začeti s pripravi, da se pomaga stari domovini v slučaju, če se ji kaj pripeti, je bila samo Ameriška Domovina, ki se je strinjala s tem. Ali smo pokazali tedaj kako strankarstvo? Ne, mi smo bili samo Slovenci in pred očmi smo imeli samo blagor slovenskega naroda, pa naj začne z idejo kdor hoče.

Da, naša stranka je edina, ki je tolerantna in ki pri reševanju narodnega vprašanja ne pozna ne prijatelja ne sovražnika. Vi pa vedno bolj dokazujete, da z vami ni mogoče delati, da hočete imeti vedno visoke plotove med strankami, tudi tam, kjer plovov ne bi smelo biti.

Dobro, hodite svojo pot. Videli boste, da boste hodili zelo osamljeni in da vas bo strah.

Vas, Zajc, bi moralo kot socialista veseliti vsako tako gibanje za združitev vseh Slovencev, odnosno Jugoslovancev, saj je nekaj takega sprejela že znana Tivolska resolucija leta 1909. Kot veste se je Tivolska resolucija izrekla za združitev vseh Jugoslovancev, dasi je takrat g. Erbin Kristan zagovarjal tezo, da Slovenci niso samostojen narod, temveč le ostanek nekonsolidiranega naroda. Nam sicer ne gre v glavo, kako da ne bi bili Slovenci samostojen narod, saj imamo vendar čisto svoj jezik, svojo kulturo. No, samo da nam še sploh priznate, da smo narod in ne samo kaka podružnica.

Je res čudno, kako zelo ste naklonjeni tej stvari, rdeči bratci. Na primer Prosveta iz Chicaga, ni ponatisnila številke obiskovalcev shoda iz našega lista, ko je vendar videla, da je bil naš poročevalec na shodu navzoč in ki je napisal, da je bilo navzočih več sto oseb. Ampak je raje vzela poročilo iz Napredka, v katerem je Vatro Grill zapisal, ki ni bil niti navzoč, da je bilo manj kot dve sto oseb. No, saj se poznamo! Če bi bil shod po njih volji in ga ne bi socialisti, komunisti in enaki razvpili kot "katoliški shod," bi bili iz "manj kot dve sto" napravili "več tisoč."

To je bilo napisano v pojasnilo, enkrat in za vselej. O tem se ne bomo, kot rečeno, prepirali in ne debatirali. Mi bomo šli naprej v tem boju za svete pravice slovenskega naroda, pa naj pri tem že zmagamo ali pa ne. Nihče ne bo mogel reči, da nismo storili svoje dolžnosti. Z nami bo vsak, ki še ni pozabil, da je sin klenega slovenskega naroda. In teh nas je dovolj, da bomo nekaj šteli na merodajnih mestih, ter ne bomo prav nič pogrešali "kresnic," Grilla in Zajca, ki naj svetita še naprej po temnih kotih svoje rdeče miselnosti.

Vatro Grill, ki piše, "da povprečnega Slovenca v Ameriki bolj zanima ameriška politika kot pa starokrajška, naj v tem pravcu tudi živi. Naj že enkrat pusti starokrajško politiko in naj njegov list toliko ne napada voditeljev kot je bil dr. Korošec. Zakaj jih ne pustite pri miru, če vas starokrajška politika ne zanima? In če vas starokrajška politika ne zanima, kako pa je to, da ste toliko o nji pisali, da je bilo končno Enakopravnosti prepovedano prihajati v Jugoslavijo? Kakšna je torej Vaša logika v tem oziru?"

Videti je, da se samo lovite in hlastate, pa sapo lovite, ne vedoč, kje bi se prijeli, da bi ne ostali pozabljeni ob stranpoti. Če vi nočete reševati slovenske zemlje, dovolite vendar to nam, ki smo pripravljivi to storiti, ne da bi pri tem iskali časti ali denarja. V zadoščenje nam bo in vse plačilo, če bomo videli dan, ko bodo vsi Slovenci pod eno streho srečni in zadovoljni, ko bodo delali zase in za svojo zemljo in jim ne bo treba več biti pokornim italijanskemu ali nemškemu valptu. Dal, Bog, da bi skoro nastopil ta dan odrešenja!

Ob koncu pa skromno pripomnimo, da se "rdeči" morda zato ne zanimajo za to idejo, ker ne vidijo zopet kakega "milijondolarskega fonda" zraven. Za tisto se kar obrišite, ker narod vam je že enkrat dal kakih 60 tisočakov, ki naj bi ustvarili jugoslovansko "republiko." No, pa ni bilo republike in novac je šel, kamor je pač šel.

BESEDA IZ NARODA

Volitve na Hubbard Rd. v
Madison, O.

Božični prazniki so že za nami, a mi pa smo še vedno tukaj, seveda pa ne moremo zagotovo reči, koliko časa še bomo. Vemo pa, da bo božičnih praznikov še vedno, ko nas več ne bo. Obhajali smo jih z vso dostojnostjo, kakor se to spodobi. Ves Hubbard Rd. je bil svečano razsvetljen s tisočimi lučicami v hišah in zunaj njih. Bil je krasen pogled nanje.

Polnočnico smo pričakovali s tem, da smo veselo kramljali. Prišli so bili namreč v vas Peterlinovi, pa ne praznih rok in v prijazni družbi nam je čas kaj hitro potekel. Ko se je približal čas, smo se pa vsedli v avto in se odpeljali k polnočnici. Veste, tukaj pri nas imamo tisto lepo navado, da se kar vozimo in ne "capljamo" kakor tam v mestih. Ko pa smo se mi pripeljali do cerkve, je bilo tam že vse polno ljudi iz raznih krajev.

Cerkev je bila krasno ozaljšana s svežimi cveticami in lepimi jasicami, orgle pa so do neke in prekrasne božične pesmi so se razlegale po cerkvi, ki je bila veliko premajhna. Spomini so nam uhalali na naša mlada leta. Videl sem precej naših ljudi, ki so prišli k polnočnici, nekateri radi pobožnosti in drugi pa so prišli tudi malo iz fribca, ker smo pač nekateri taki, da radi tudi malo krog sebe" pozijamo." V takem razpoloženju je bilo prav lepo v naši vasi.

Naši sosede in sosede mi gredo vedno na roke. Ko sem se uglasil pri Matjaževih, sedaj Matjaževih, so me prav vljudno sprejeli in mi tudi postregli in ob novem letu so nas pa tudi oni obiskali ter nam voščili vse najboljše za novo leto. Pa ni treba misliti, da so bile samo besede, o ne, prinesli so tudi nekaj ta dobrega, da sem novo leto obhajal še v večjem veselju in zadovoljstvu. Za drugih 364 dni se pa ne more reči kako bo šlo. Jaz pravim, da bo prav tako kakor bo usoda hotela, ker pri tem mi nimamo prav nobene moči.

Potem so prišli pa še Žužkovi s prav tako dobrimi darili v vas. Perparjevi so nam pa že tako naklonjeni in upam, da me tudi ne bodo pozabili. Torej vsem prav najlepša hvala in želim, da bi se me spominjali tudi že za naprej. Lepa darila sem dobil pa tudi od naših domačih. Tone Struna iz Norwooda mi je prinesel nekaj takih dobrot, da se mi še sedaj sline cedijo po njih, pa mi pravijo, da se tistega darila mod nobenim pogojem ne sme odpri, ker bi se prehitro pokazalo dno. Tako bom sedaj moral to hraniti za spomin na lepe božične praznike. Lepa hvala vsem.

Prav lepo pa se zahvaljujem tudi Clevelandskim trgovcem, ki so me obdarili s tako lepimi koledarji. Od Mr. Grdine sem jih dobil celo več, da sem jih potem razdelil med naše sosede. Hvala Mr. Anton Kastelcu, ki je zaposlen pri Brazis Bros. na 156. cesti in Waterloo Rd. in prodaja tako fine obleke za moške ali fante in prav po zmernih cenah, da ga priporočam našim rojakom, ker je jako postrežljiv.

Lepa hvala tudi Mr. Avgust Kollandru, ki prodaja parobrodne listke tam v SND na St. Clair Ave. Tudi on se me je spomnil in mi poslal prav lep koledarček, ki sedaj krasi mojo pisalno mizo in poslal mi je tudi lep stenski koledar. Še enkrat prav lepa hvala vsem.

Veseli me, ker sem tako spomnijo in so mi naklonjeni. Kakor sem že prej omenil je prišel k nam za stalno Mr. Matjažič in sicer pri Matjaževih pravijo, da

so ga vzeli za svojega. Je jako prijazen človek. No ja, saj to mora že biti tako, ker drugače bi ga mi ne sprejeli v našo slavno vas na Hubbard Rd. in v naš kabinet, ki bo izvoljen pri sedanjih volitvah. Pravijo da je bil strasten pevec in zato bo prav gotovo dobil častno mesto pevovodje.

Že v enem prejšnjih dopisov sem vam povedal, da bomo imeli pri nas volitve. Tako se je sedaj približal tisti čas. Kakor vam je že znano, je naš župan Babičev Tone in sedaj pa je bil predlagan za ponovno izvolitev in ker ni bilo ugovora je bil soglasno izvoljen in zato pa smo mu volivci v znak prijaznosti zaklicali trikrat živijo naš župan, kot se to spodobi. Drugače pa je bil izvoljen ves stari odbor.

Perparjev Janez se je izkazal posebno zmognega kokošjega nadzornika. Ta urad zavzema že od začetka. To se vidi pri njem, ki tako lepo napreduje s kokošmi, samo večkrat se pritožuje, da mu kokoši nočejo nanesti dovolj jajc. Postavil je še več novih kokošnjakov, kjer bo redil piščance. Na novo pa so bili sprejeti v naš kabinet trije. Al Mauko je dobil častno mesto, da nas bo zastopal v Washingtonu in mogoče nam bo izposloval, da bodo tudi za nas na Hubbard Rd. natiskali nekaj denarja, ker mi ne moremo po nobeni viži priti do denarja, ker se nas nihče ne usmili, da bi prinesel kaj v našo novo banko.

Matjažev France je tudi nov, kakor sem že prej povedal je tudi dobil tisto odlično mesto, ker če nam bodo razmere prav kazale, bomo gotovo ustanovili tudi pevski zbor. Tisti Strojinov Tone, ki ima gostilno tam pri jezeru, je dobil pa mesto vaškega birača, ker se sedanjim naš birač Vovk kaj malo zanima za nas in le od časa do časa pride malo pogledat v naše kraje, ker se največ drži tam v Clevelandu. Seveda mi ga ne moremo tukaj vzdrževati. Zato smo bili mnenja, da je najbolje, da izvolimo takega, ki bo stalno tukaj naseljen.

Potem je pa prišla vrsta za zapisničarja in poročevalca za te kraje. Ta se je prav milo pritožil, češ, da bi bilo dobro, da bi napravili kaj blaginje, da bi tako lahko odkje dobil kakšen cent, ker porabi veliko črnila in dragocenega papirja, ko piše zapisnike in poročila že zadnja tri leta. S tem dopisom stopa že v četrto leto in tudi uredništva nismo še nič vprašali za kakšen račun. Ker ni blaginje, ni vredno besed.

Zato pa izrekam uredništvu na tem mestu najlepšo zahvalo in uredniku pa želimo veliko potrpljenja. Torej, sedanjim poročevalcem je prevzel to naporno delo še za tekoče leto. Vem pa, da ta poročila niso vsem po volji. Saj sem že bral, da vsem je nemogoče ustreči. Kateremu se ne dopadejo, pa naj jih nikar ne bere in naj se ne muči z njimi. Končno pa želim vsem čitateljem in bralcem teh vrstic prav veselo in zadovoljno novo leto in vas pozdravlja,

Frank Leskovic.

Življenje na deželi

Wickliffe, O. — Malo vam hočem opisati življenje na deželi, ker mestni prebivalci vedno mislijo, da je na deželi dolgočasno življenje.

Velikokrat sem si že mislila, kaj neki je krivo, da ne gredo naši ljudje bolj na farme, ker je vendar bolj prijetno življenje kakor pa v mestu. Tukaj imamo dovolj svežega zraka, posebno sedaj, zdravo pitno vodo, sveže mleko in prašičev ter kokoši pa

si zredimo po svoji volji. Delo nam več koristi kot škoduje. Tudi tukaj imamo svoje veselje. Sem pa tja pa nas obiščejo tudi naši mestni prijatelji za kratek čas.

S Tonetom Baragom sva se bila domenila, da me bo popeljal v Aurora na semenj (Auction sale), a nikar ne mislite, da bi mene tam prodal, ampak zato, da bi si tam kupila nekaj mladih prašičkov za čez leto, kajti ta velike smo že poklali in sedaj imamo še enega za ta teden, da bomo imeli klobase v nedeljo 19. januarja. Zato pa že sedaj vabim vse Cerklane in vse druge prijatelje, da jih pridete pokusit.

Torej zmenjeni smo bili za na semenj in Tone Baraga je pripeljal še par svojih prijateljev, ki so bili namenjeni, da si kupijo debelih prašičev za zaklat. Seveda z nami je moral biti tudi advokat. Na sejmišču smo se vsedli na prostor za kupce. Ta dražba se vrši prav tako kot v starem kraju, kdor da več tisti dobi. Tone iz Euclida se brž usede in advokat z njim in hitro si zdreži eno svinjo. Ko je pa šel od doma, je še naročil Nežki naj bo vroča voda pripravljena, da ko pripelje žival domov, da jo takoj zakolje in očisti.

Seveda, kot sejmarji smo se ustavili pa tudi pri Mrs. Glažar, kateri smo pokazali kaj smo kupili. Ona je že stara farmarica in zato pa nam je svetovala, da kadar gremo na semenj, da bi vzeli s seboj živino-zdravnika in ne advokata, kajti svinja, ki jo je kupil Tone, bo imela v enem mesecu mladičce. Torej kaj pa sedaj? Hočeš nočeš, pustili smo jo na hrani pri Mrs. Glažar, ker v mestu Tone nima hleva zanj. Ne vem kaj je nparavila Nežka z vrelo vodo, ali je poparila svojega Toneta ali Baraga, ki ga je pripeljal. O tem nisem še nič slišala.

Jaz sem pa gotovo rešila čast naših hiši, ker je Baraga izbral lepe prašičke za nas, da je bil moj mož prav zadovoljen z njimi, kajti navadno je to njegovo delo, da kupuje blago za našo veliko farmo.

Vidite, da je tudi na deželi dovolj šale in zabave svoje vrste. Človek mora biti prebrisan, če hoče napraviti profit ob vsaki priliki. Tiste ljudi, ki si sedaj grade nove hiše, vabimo, da pridete malo bolj ven na deželo in nikar se ne tlačite skupaj kot so se v starem kraju stiskali ljudje, kadar so pridrevli Turki. S tem boste koristili svojemu zdravju. Pozdrav vsem čitateljem Ameriške Domovine,

Mary Jerman.

Društvo sv. Kristine

Cenjeno članstvo našega društva, tem potom vas opozarjam, da ne pozabite udeležiti se seje 15. januarja, to je v sredo večer. Pridite in obenem pa vas prosim, da pogledate na svoje plačilne knjižice, če imate svoj assessment plačan za preteklo leto.

Rada bi videla malo več zanimanja od našega članstva v letu 1941. Slišali boste tudi kako smo se imeli na decembrski seji in zaprisežen bo tudi novi odbor za leto 1941. Zato vas prosim, da pridete v lepem številu. Seja se prične ob pol osmih zvečer v šolski dvorani pri sv. Kristini, kakor navadno. Vsemu članstvu KSKJ želim prav srečno in veselo novo leto. S pozdravom,

T. Zdešar, tajnica.

"Hermetično," neprodušno zaprto, je izraz, ki ga slišite vsak dan. Lahko bi dejali tudi hermesovsko zaprto. Izraz je iz starega veka. Nastal je, ker so grškemu bogu Hermesu pripisovali izum, po katerem je mogoče stekleno cev zapreti na skrivnosten način tako, da zrak ne more vanjo. Zato je vse, kar je tako zaprto, da ne propuša zraka, "hermetično" zaprto.

V 3500 letih — 3200 let
vojne

Spet divja nova svetovna vojna. Ni še minulo četrto stoletje, ko so se narodi pobijali med seboj, čeprav so ves ta čas tudi vihrali Marsovi prapori; ni še minulo četrto stoletje, odkar se je končala zadnja svetovna vojna, pa se zopet svet stresa v bolesti in krvi. Ne pomagajo vsa mogoča prizadevanja raznih apostolov miru. Zato ne bo odveč, če pogledamo nazaj v svetovno zgodovino. Pregled je silno porazen in ob tem izgubljamo vse zaupanje, da bi bilo kdaj boljše na zemlji.

Zadnjih 3500 let svetovne zgodovine, za katere je mogoče zbrati vsaj kolikor toliko točne podatke, je trajala vojna nič manj kot 3200 let, le petih 300 let je bil na zemlji mir! Med tem časom je bilo sklenjenih 8.000 mirovnih pogodb, od katerih pa povprečno ni trajala nobena dlje ko dve leti. Ali moremo biti potem še optimisti? Predvojna ženevska konvencija ter znamenito haško razsodišče sta sprejela marsikatero sklepe, tako n. pr. prepoved uporabljanja dum-dum krogel, prepoved strupenih plinov itd. § 171 versajske pogodbe je prepovedal tudi uporabo strupenih plinov, a ko jih je hotela konferenca v Washingtonu l. 1922. sploh obvezno izločiti iz vseh bodočih vojn, je doživela popoln neuspeh.

Mednarodna organizacija "Rdečega križa" je l. 1925 posredovala pri vseh vladah, da bi ratificirale te sklepe, dlje pa niso prišli, kot do tega, da naj se prebivalstvo iz ogroženih krajev prej izseli. Konferenci l. 1928 v Bruslju ter l. 1929. v Rimu nista rodili nobenega uspeha.

Ostane nam samo grozotna statistika. Bilanca pretekle vojne je sledeča: vsakih 5 sekund pade ena žrtev in to se ponavlja dolga štiri leta! Vsako minuto 12 mrtvih! In to tudi štiri leta! Krste padlih borev bi se gale položene ena za drugo od Pariza do Vladivostoka v vzhodni azijski Rusiji. Pa pustimo to pošastno mrtvo četo, naj koraka mimo nas! Po dvajset bi jih šlo v eni vrsti noči in dneve mimo nas! Ta dolga in široka procesija v dvajseterostopih bi šla mimo nas ves mesec! Vse žrtve zadnje svetovne vojne! Ne štejemo pa vseh posrednih žrtev v zaledju!

Splošno naziranje je danes: vojna je potrebna spešili so oboroževanje, pa vendar je tu nova vojna, še strašnejša od zadnje! Treba in tudi skrajni čas je, da sloveštvo z naziranjem "o potrebnem vojnem zlu temeljito obratuna. Danes se dednost duševne obremenjenosti vedno bolj zanikuje. Kajti če bi absolutno priznali to dednost, bi zanikali s tem možnost vsakega zboljšanja. Bi zanikali tudi vsako dobro vzgojo.

Krivdo za svetovno klanje nosi vsaj delno sleherni od nas v sebi! Ali še niso v nas samih umrle ve težnje po maščevanju? Ali še niso izginile iz zlo. Res je pa: vojna je prepovedani greh človeštva! Pokojni Masaryk je rad trdil, da bo tedaj izbruhnila nova vojna, čim se bodo narodi prenehali oboroževati. Narodi se niso prenehali oboroževati, še poizkušajo vse nesrečne vojne igrati? Kaj še vedno zastupljamo mlado dušo z raznimi topi, puškami, sabljicami tanki itd. Kar vzgajamo, to bomo imeli!

Pravico upodabljamo kot žensko z zavezanimi očmi s tehtnico v roki, na tehtnici leži meč. Tipična slika naših dni! Ženska slepa za vse dobro, slepa za grozote vojne! Meč predstavlja goloto nasilje, je vojskujoči svet; a druga stran prazne skodelice na tej tehtnici je pravo brez možil! Je pač prizadevanje ženevskega

društva narodov. — Prava harmonija tega obojega je pa in ostane večno vprašanje vsega človeštva. To pa vse dotle, zginejo z naše zemlje sleherni imperialistične težnje celote posameznika. To bo pa menda le tedaj, ko človeštva sploh ne svetlu — ne bo več!

Celuloza iz slame in
krompirjevih stebelc

Nemški strokovnjaki pravijo, da je Nemčija obilno preskrbljena z zalogami celuloze in surovinami, iz katerih se celuloza pridobiva. Ne samo da lastnimi sredstvi v Nemčiji lahko pridobivajo vedno več stvari, pač pa v Nemčiji izdelujejo celulozo tudi po kakovostni prav nič ne zaostaja za ono, jo pridobivajo po drugih državah. Poleg tega poudarjajo, da je pridelovanje celuloze v Nemčiji v zadnjem času tudi dosti bolj racionalna, ker je pridobivajo samo iz lesa, kakor drugod, pač pa zdaj tudi že iz pšenične in ržene slame ter celo iz krompirjevih stebelc in stov, torej iz čisto postranskih kmetijskih pridelkov. Ker Nemčiji pridelajo vsako leto ogromno krompirja — ta količina pravijo nemški strokovnjaki, bo v kratkem prišel čas, ko Nemčija lahko pridelala toliko celuloze samo iz krompirjevih stebelc in listov, da bo lahko pokrila vse svoje potrebe. ki so majhne.

IZ DOMOVINE

—Židje in splavarji. V našem času čutijo tudi naši drski splavarji pojemanje zaslužila v zaposlitve. Kakor znano precej našega lesa na Madžarsko, kjer je lesna trgovina po čini v rokah Židov. Ti pa odklanjajo do nadaljnega večje količine, češ da ne morejo niti tvegati, ker ne vedo, kaj se bo ko prinese razvoj evropskih godkov.

—Razprava proti ponarejenim ameriškim čekov. Po novomeškem okrožnem sodišču je bila že drugič zanimiva razprava proti ponarejenim dolarskim čekov, ki so jih javili v Beli Krajini. Na žalostni klopi sede štiri znane osebe iz Metlike, Črnomlja in Zalužja. Obtoženi, dve ženski in dva sestožnika, so se pri zadnji razpravi prav spretno zagovarjali. Obtožence so obremenilo izvedali orožnik Krčmar in kapitan Ivan z Velike Pake. Ker razpravi ni prišla ena glavna prič, Leopold Šušteršič, je postalo težje predlagati, da se njegova zaslужila še neke nove priče priče. Senat je predlog sprejel in preložil zanimivo razpravo na poznejši čas.

—23 jabolčnih dreves so posekali. Posestnik Jožef Št. Savinskem pri Makolah je odrezal, da mu nekdo v njegovem dvonjaku seka mlada jabolčna drevesa. Postavil se je s svojima sinovoma ponoči na prežeto so res zalotili dva fanta, ki zlomila nekaj jabolčnih dreves.

Če verjamete al' pa ne

Sonik vpraša obtoženca, bil že večkrat prej kaznovan? "Kako se pišete?" "Oh, gospod sodnik, kaj se lajo tako neumnega. Kar doni ča bodiva, saj se že dolgo pozna."

Učenček pride v šolo brez čenika, zato ga učiteljica primaga brez svinčnika. Kaj bi ti revojavaku, ki bi šel brez puške v vojno?" "Klanjam se, gospod general, bi mu rekel."

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

le res bil Mimbrenjo —
kak drug na mojem mestu
bil pač predvsem razvose-
mu je pomoč blizu. Mene
veselilo, da mali deček ni
pogumen in drzen, ampak
bistroumen in prekanjen,
v zgodnjih letih kaže last-
ni, ki so potrebne dobremu in-
skemu bojevniku. Ime si
hotel pridobiti, upal je, da se
želja še najprej izpolni, in
v moji družbi. No, želja
je lahko prav kmalu izpol-
njena, kakor je vse kazalo.

"Peto sem nekaj trenutkov
govoril čuvanje in poslušal, ali
morebiti kateri zbudil in
opazil. Pa stražniki krog
me so mirno spali in oni pri-
ti nogah je ravnodušno ka-
tuh puhah.

Prejnil sem glavo k Mimbren-
ju in šepnil:
"Kaj si rešil konja?"
"Kje sta?"
"Blizu tabora ju imam skri-
vati vse moje stvari tudi?"
"Kaj vaele oddod?"
"Kaj si haciendo, na skalnem
toli, da se sledovi ne poznajo."
"Jevlejo previden si! Kako pa
si rešil sem?"
"Ko so me Yume prijeli, sem
izmuznil, kar ni bilo tež-
ko sem majhen. Zbežal sem
v strmino in videl spo-
da, da so prijeli Old Shatter-
handa. Mene je hotel rešiti moj
brat, pa je sam prišel v ro-
govražnikov —"

"Nisi bežal v skrivališče h
tem?"
"Vedel sem, da bi me is-
kali našli mojo sled. Konja
izgubljena in tudi tvoj
Da bi odvrnil Yume od
tališča, sem se na ravnini
proti jugu, kjer sem ve-
da je svet kamenit in kjer
Yume izgubili mojo sled."

"Breča tvoja, da si jim ušel!"
"O, moj rod pozna moje brze
—! Niso me dohiteli, tako
za menoj so bili, da jih ni-
več videl, da torej tudi me-
niso več videli.

"Na skalnem svetu v glavni do-
sem se v polkrogu vrnil v
sko in jih opazoval. Prišli
videl sem, kako je bil pogla-
jezen, videl sem tudi stare-
in mladelega belokozca, posve-
da sta se s poglavarjem.

"O, sta odšla, sem stopil po
kal, vzel tvoje reči in odjez-
za Yumami."

"Kje si bil, ko so napadli in
gali haciendo?"
"V gozdu pod haciendo sem
in čakal. Ko so zažgali
sem se moral umakniti.
ih sledov niso opazili, ogenj
je uničil."

"In nato si prišel za njimi?"
"Da. Pustil sem konja blizu
ende in se splazil v tabor ter
čakal, da je vse zaspalo. Yu-
so preveč jedli pa so leni in
spani.

"Prišel sem, da rešim Old
Shatterhanda. Rad dam življe-
za njega, ker je zavoljo me-
ujet."

"Mnogo, zelo mnogo tvegaš!
previden in premeten si! Ve-
bojevniki še boš kedaj! Upam,
bo ms tvojo pomočjo kmalu
ost."

"Kmalu —? Zakaj pa ne ta-
ni mogoče."

"Zakaj ne?" je silil. "Nož sem
prinesel, razrezal ti bom vezi
boš prost!"

"Tega ne boš storil. Ne uspe-
ti ti, meni bi škodovalo, še os-
je bi me stražili, pa tudi te-
bi prijeli, ne mogel bi mi več
magati in oba bi bila izgub-
na."

"Ne uspelo bi mi —? Old
Shatterhand naj pogleda po ču-
vih! Vsi spiyo, le eden bedi!
ti pa je slep, tudi mene ni

Metka

Metka je stopila pred ogleda-
lo. "Niti v domači vasi me ne
bi spoznali!" Nasmehnila se je,
poravnala lase, popravila klobuk
in se skrbno ozirala po vsaki gu-
bi na obleki. Šele nekaj mesecev
je v mestu, pa že ne krasi več
dolge kite njene glave. Rute bi
ne zavezala za vse ne. Ni več
kmečko dekle. A tudi njeno lice
ne žari, kot je nekdaj, ko je v
gorski vasi pri svoji materi ko-
pala plačo in hodila v dnino.
Sama ni vedela, kaj jo je bilo po-
gnalo v mesto. Sanjala je o njem
podnevi in ponoči. Mati ji je
brnila, a Metka je ni poslušala.
Mislila je na svilene obleke,
na veselo življenje. Saj je bilo
njeno srce tako prazno, hrepene-
nje jo je izvajalo v svet. Dobila
je službo. Pospravljala je sobe,
mibal, pomivala s smehom na
licih, z napovedjo na jeziku. Prvi
meseč je srečala Milana in pot-
lej ji je večkrat stopil na pot.
Zljubila ga je tako globoko in
zvesto, kakor more ljubiti osem-
najstletno dekle.

Vzela je torbico, zaklenila so-
bo. Zunaj je sijalo sonce med
osamelimi hišami. Zableščalo se
ji je, da je pomežiknila v jasen
pomladanski popoldan. Ulice so
bile prazne, le tu in tam se je za-
čulo vpitje otrok, ki so se lovili
po dvoriščih. Kdo bi ostal v oz-
kih in zatohlih sobah med hlad-
nimi zidovi! Pomlad je vzkipe-
la v naravi, pomlad je čutila Met-
ka v svojem srcu. Mislila na Mi-
lana jo je navdajala s sladkimi
čustvi. Vsako nedeljo sta se se-
šla v drevoredu. Danes jo je ča-
kal. Ljeto z očmi sta se pozdravila.
Milan je ujel njeno roko in tako
sta hodila po posutih stezicah.
Nad njima so sušili listi, okrog
njiju so poganjale cvetlice; gre-
dice so bile kot poročni šopki v
nevestinih rokah. Drevje je že-
petalo in v čistem zraku je sve-
nelo, kakor bi nevidni prsti drse-

li po strunah. Metki je bilo, da
bi zavriskala, čutila je srečo, ka-
tero je že zdavnaj iskalo srce.
Z Milanom bi se upala iti, kri-
žem sveta, četudi ni imela nič
drugega kakor ljubezen in ve-
ro v bodočnost.

Sedla sta na klopco. Mimo so
se sprehajali gospodje in gospe,
a jih nista videla. Metka se je
zazrla Milanu globoko v oči. Ali
jo ljubi? Ta je razumel. Stisnil
ji je roko. "Ti si mi življenje,"
je zašepetal. Privlil se je k njej,
ni se branila. Sedela sta dolgo
brez besed. Šele ko so ugašali
žarki in so se veje zganile v ve-
tru, sta se vrnila v mesto. Zavi-
la sta v gostilno. Metka se je ob
vinu razživila. Milan je imel
vedno sladke besede na jeziku,
njegova usta so bila polna pri-
jetnih obljub. Kar gorel je v
njeni bližini, roka se mu je tre-
sla, ko ji je točil v kozarec. Ta se
je neprestano smejala, rdečica ji
je lezla v obraz, z vlažnimi očmi
je strmela vanj, kot bi mu hote-
la predreti v dno duše.

Pozno v noč ni mogla zaspiti.
Bilo ji je vroče, močno ji je bi-
lo srce. Mislila je na Milana.
Stal je še vedno pred njo, sliša-
la je njegove obljube. Ne, ne
more se lagati! Ves je njem in
ona popolnoma njegova. Služ-
bo ima, precej zasluži. Varova-
la bosta z denarjem in potlej.
... Nenadoma je vstala, prije-
la za srce in pisala materi. Sr-
ce je položila na papir, vse je
razkrila, kar je nosila s seboj,
kar ji je povedal Milan. Da je s
službo zadovoljna. Kmalu bo
kaj poslala, a zdaj ne more. Ku-
pila si je obleko, pa je zdrsnila
plača dveh mesecev. Prekopava-
la pa ne bo več ilovice po doma-
či njeni. Milanove besede je po-
navljala, da jo ljubi. Ni zataji-
la, da ji je Milan vedno v mis-
lih.

Metka je s takim veseljem od-
poslala pismo, da se ji je topilo
srce, a mati ga je brala s solzo

v očesu. Skrb za hčer jo je vzne-
mirila. "Metka, Metka, bojim se
zate. Varuj se, da ne zaigraš
mladosti in duše!" je vzdihova-
la in poklekala pred Marijo.

Metka je skoraj pozabila na
dom, na mater in domačo vas.
Le včasih se je v njej oglašil
spomin, toda naglo je zatonil v
veselju mestnega življenja.

Toplo sonce je spustilo žarek
v sobo; pozlatil je tla, silil po ste-
ni in dosegel Metkino lice, ko
je postijala. Glava ji je bila
težka, smeh je splahnel z obra-
za. Gledala je topo predse, sa-
ma ni vedela, kaj ji je. Prejš-
nji dan je bila z Milanom v go-
stilni. Ko je zjutraj vstala, se
ni spominjala ničesar. Toda po-
lagoma je tajna roka odgrinja-
la zavoso. Kakor iz megle se je
izvijal včerajšnji dan. Soba je
bila polna. Harmonika je igra-
la, vmes se je slišalo petje in
smeh. Milanu je stopilo vino v
glavo, široko se je smejal, pija-
ne oči so zrlje vanjo. Več se ni
spominjala, dasi jo je nekaj ti-
ščalo v duši. Ne več se ne sme
spominjati. ...

Gospa jo je poklicala in jo
zmotila v mislih, ko so jo nepre-
stano zalezovale. Delo, ki so ji
ga nalagali, je vršila brezčutna.
Ni bila ne jezna ne žalostna.
Tudi če bi jo kdo udaril v obraz,
bi ne zrasla. Sprejela bi uda-
rec, kot je sprejemala darila.
Niti guba se ni zganila na licu,
oči so ji sijale motno. Zdelo se
ji je, da Milan ne stoji več pri
njej, da se oddaljuje. "Ali ga
bom izgubila?" Komaj je čaka-
la nedelje, ali gospa jo je prid-
žala doma: "Ostani, kar tako ne
moremo pustiti; saj ne bo zas-
tonj!" Metka ni ugovarjala, v
hipu jo je zgrabilo, da bi se up-
la, vsaj nedelja naj bo moja!
Pa se ni. Ulegla se je na poste-
ljo, trudno je mislila na Mi-
lana. "Kaj bo rekel, ko me ne bo."
Ob vsaki stopinji je pridržala
sapo in prisluhnila. Ni ga bilo.

Drugo in tretjo nedeljo ga je
iskala po mestu. Zahrepenela je
po njem. Bila je tako sama. Ra-
da bi se ozrla nanj in mu v pri-
držanem joku razkrila bolest
svoje duše. Težka slutnja jo je
strašila še v sanjah. "Oh, saj ni
nič!" Hotela se je zasmejati, bo-
lesten izraz ji je polzel po licu.
Zvečer se je vrnila s solzami v
očeh. Vso noč je sedela na po-
stelji in se jokala.

Neznansko breme je pritisni-
lo nanjo. Milan ga ji je s sme-
hom naložil. Le nosi ga vse živ-
ljenje. A on se je umaknil. Ali
jo je ljubil, ko ji je pripravljaj
solze in trpljenje? Uničil je
mlado življenje. Se bo upal še
kdaj zavrisniti, ga ne bo greni-
la zavest, da je nedolžno dekle
pahnul v nesrečo? Vse njegove
besede so bile prevara, strašna
prevara, ki človeka doleti le en-
krat v življenju. Med krčevitim
ihtenjem se je utrnula iskra upa-
nja. "Morda bo prišel! Da, mo-
ra, saj sem njegova. Poročila
se bova in kako bo sladko v sre-
či se spominjati temnih ur."

Drugo jutro ga je hitela is-
kat na stanovanje. Povprašala
je tu, prosila tam, povsod so ga
lovile njene oči. Spoznala je:
vse je bilo laž! "Nikoli več ga ne
bom videla. Bežal je pred me-
nojo! Boji se me. Kam sedaj?"
Pomlad se je ponašala s svo-
jim nakitjem. Vse je pelo. Po-
lje, gozd in njive, kakor je ne-
kdaj pelo njeno srce. Zdaj jo
boli pomlad, bahato cvetje jo re-
že v dušo. Komaj ji je bila za-
dehtela, že je slana uničila cvet.
Da, kakor roža je ob potu, ki jo
je človek poteptal in šel dalje.

Ali naj ostane? Vedela je, da
ne bo vzdržala. Zatajevala se
bo do zadnjega, končno se bo
zgrudila. Kako naj gre domov?
Koča pod klancem se ji je zdaj
zdel bogata in svetla. Niti v
mislih je ni več zaničevala. Ka-
kor grad jo čaka, da ji ponudi
utehe. Kaj, če jo je pozabila?
In domača dekleta! Spogleda-
vala se bodo in muzala. "Je že
doma." "Si slepa? Kakšna pa
je, ne vidiš! Dobro službo je
imela." "Še preveč je zaslužila.
Mesto, mesto! Ogiblji se ga!"
— Mati bo jokala, da se bo hote-
la v solzah utopiti. "Kaj si sto-
rila? Rajši bi te videla mrtvo
kot tako. Tudi na stare dni mi
ne prizanašaj. Spravila me boš
v grob!" Ne bo se upala skozi
vas. "Zakaj si jo pustila v me-
sto, saj si jo poznala! Sramota
za vso faro," bodo vanjo silile
ženske. "Zdaj pa imaš. Nikoli
je ne bo vzel Vršanov, pljunil
je na to, kadar jo bo srečal..."
Mati se bo pa jokala, neutolažljivo jo-
kala ...

Metko je peklo kot živa žerjav-
ica. Mora vreči s sebe težo, ki
jo duši, ki jo spravlja v obup.
Sredi bujne pomladi umira od
bolečine kesanja, a pod njenim
sreem klije življenje, ki ne bo
smelo izreči: glejte, to je moja
mati. "Milan, vzel si mi nedol-
nost in mladost — vzel si mi
vse!" V tem trenutku je vzplam-
telo v vnjej silno sovraštvo.

Počasi so drsli dnevi, kakor
bi bili svinčeni. Stokrat se je
oprijela misli, da bi bežala k
svoji materi, ali vselej jo je za-
vrgla. Končno je preudarila in
se odločila: "Samo eno bitje je
na svetu, ki me je ljubilo in me
ljubi. Ti mati me boš razumela,
četudi vsa fara kaže s prstom za
menoj. Edino ti ... Šla bom, se
izpovedala iz vse svoje duše, po-
kleknila predenjo in s povzdign-
jenimi rokami prosila: mati,
odpusti!"

Navezala je obleko v culo in
pobegnula ...
Kako neizmerno težko je bilo
stopiti pred mater z grehom na
vesti, s prepovedanim sadom pod
srcem ... (J. Kmet.)

Dednost barve oči

Francoški raziskovalec de
Candolle je objavil uspeh mno-
goletnih raziskav o barvi člove-
ških oči. Izkoristil je pri tem
statistike, ki se bavijo s tem
vprašanjem. Po njegovih razis-
kavah sta dve temeljni barvi, iz
katerih se sestavljajo vse dru-
ge, to je modra in rjava. Kakor
kažejo statistike, imajo ženske
v pretežni večini rjave oči, pri
moških pa so češče vse barve, ki
so v svojih odtenkih različne ob
obeh temeljnih barv. Najbolj
redke pa so tako pri ženskah ka-
kor pri moških modre oči.

Po de Candolle je barva oči
dedna. Osemdeset odstotkov
vseh ljudi ima isto barvo kakor
starišev, če sta barvi pri la-
stariših enaki. Če temu ni tako
tedaj se očesna barva ravna po
stariših. Če imajo stariši
raznobarvne oči, to je, če sta te-
meljni barvi rjava in modra, te-
daj se podeduje pred vsem rja-
va barva. Iz tega razloga je
čedalje manj ljudi, ki imajo mo-
dre oči, čedalje več pa je oseb z
rjavimi očmi.

IZ DOMOVINE

—40letnica posvetitve cerkve
na Brezjah je bila počastena
dva dni, soboto in nedeljo 5. in
6. oktobra ob veliki udeležbi ro-
marjev iz raznih krajev Slove-
nije. V soboto zvečer je pristo-
pil k oltarju ljubljanski škof dr.
Gregorij Rožman ob veliki asis-
tenci kanonikov in ostale duhov-
ščine. Nato se je zvrstila od cer-
kve veličastna romarska proce-
sija, kakršne so pri Mariji Po-
magaj že od nekdaj na glas.
Mnogo romarjev je kar v cerkvi
počakalo na prvo jutrnjo mašo.
Dopolodne ob 10. je škof dr. Ro-
zman ob slovesnem vnhodu v ro-
marsko cerkev imel lep govor, v
katerem je poudaril, da je treba
v Marijini kapelici zgraditi nov
oltar. Nato je ob asistenci šte-
vilne duhovščine opravil ponti-
fikalno sv. mašo. Zelo lepo je bi-
lo petje pomnoženega brezijan-
skega cerkvenega zbora. Popol-
dne so bile pete večernice, s ka-
terimi je bila ta lepa verska sve-
čanost zaključena.

—Z novo uredbo o omejitvi
avtomobilskega prometa je dolo-
čeno, da je v nedeljah in prazni-
kih vsak promet z luksuznimi
avtomobili prepovedan. Prav
tako je prepovedano voziti se
vsak delavnik ponoči od 10. ure
zvečer do 6. zjutraj. Uredba do-
loča nekatere izjeme za tovrne
avtomobile trgovskih tvrdk in za
avtomobile državnih oblasti.
Glavni razlog, da je bila znova
vpeljana omejitev avtomobilske-
ga prometa, je varčevanje z ben-
cinom.

MALI OGLASI

MAYTAG pralniki, prenov-
ljeni, v dobrem stanju, se la-
hko kupijo zelo poceni. Oglejte
si jih pri

Norwood Appliance &
Furniture
6104 St. Clair Ave.
819 E. 185th St.
(Tues. Fri. Jan.)

Delo dobi ženska

za hišna opravila in da bi varo-
vala dva otroka. Gre ponoči
domov. V soboto in nedeljo
prosta. Naj bi stanovala v bli-
žini Addison in St. Clair Ave.
Dobra plača. Pokličite po 5.
zvečer Henderson 8762 (13)

Hiša naprodaj

Proda se v Collinwoodu pri-
jazna hiša za dve družini, ba-
nja, furnez, dve garaži, lep vrt.
Cena samo \$4,300. Za podrob-
nosti vprašajte M. Petrovich,
253 E. 151. St. Kenmore 2641J.

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHIŠTVOM
Pohištvo in vse potrebščine
za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
(Henderson 2978)

Tudi ob Pacifiku je razsajal vihar. Morje se je zagnalo daleč na celino in pobralo s
seboj, kar je doseglo. Slika nam kaže spodnjašnje hiše v Rodeo Beach, Cal. Škoda je ce-
njna na tisoče dolarjev.

Kadar se splaši "železni konj." — Slika nam kaže lokomotivo, ki se je sama od sebe
pričela pomikati rakovo pot in je pri tem zavozila s tračnic in zdrsnila 20 čevljev globo-
ko z mostu na 47. cesti v Chicagu. Ranjen ni bil nihče.

Oglasi v "Ameriški
Domovini" imajo vedno
dober vspeh.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

Zdaj, ko je na Husabyju živelo toliko ljudi in je Kristina imela šest sinov, ni več utegnla nadzirati vsakega posameznega dela v gospodinjstvu. Morala je imeti ključarico in hišna gospodinja je tako večidel presedela s kakšnim šivanjem v veliki sobi; zmerom je kdo potreboval obleko, Erlend, Margret ali dečki.

Svojo mater je bila zadnjič videla takrat, ko je ta jahala za nosili, na katerih je ležal oče — tistega svetlega spomladanskega dne, ko je stala na trati za Jorundgaardom in gledala, kako se očetov pogreb vije čez zeleno preprogo ržene ozimne ob spodnjem robu nasiža.

Kristini je igla švigala sem ter tja, ona pa je mislila na starše in na dom na Jorundgaardu. Zdaj, ko je bilo vse samo še spomin, se ji je zdela, da vidi toliko takega, kar ni videla, ko je

živela sredi vsega tega in ji je bila očetova ljubezen in varstvo ter nenehna tiha skrb in delo molčeče, otožne matere nekaj samo po sebi umljivega. Mislila je na svoje lastne otroke — ljubi jih bolj kot svojo srčno kri in nobeno prečuto uro ji ne gredo iz glave. Vendar ji je mnogo in marsikaj takega hodilo po glavi, o čemer je razglabljala — otroke je ljubila brez razglabljanja. Dokler je bila še doma, je zmerom mislila, da je vse življenje staršev in vse njihovo dejanje in nehanje samo zavoljo nje in njenih sester. Zdaj se ji je zdela, da razume, kako so se med očetom in materjo, ki so ju bili očetje združili v njuni mladosti skorajda brez vprašanja, pretakale burne struje bridkosti in veselja — vedela ni ničesar, vedela je samo to, da sta družno odšla iz življenja. Razumela je, da je življenje teh dveh ljudi oklepalo še mnogo drugega razen ljubezni do otrok — in vendar je bila ta ljubezen močna in široka in nerazumljivo globoka, dočim je bila njena, Kristinina, ljubezen, ki jima jo je vračala, je slabotna, brezmiselna in samopridna, tudi v njeni otroški dobi, takrat, ko sta oče in mati bila za otroke vse na svetu. Bilo ji je, kot bi videla samo sebe, kako stoji nekje daleč, daleč — čisto majhna radi te časovne in prostorne razdalje; stoji pod slapom sončne luči, ki lije skozi dimnico v stari domači kuhinji, ki je bila zimska soba v njenih otroških letih. Oče in mati stojita nekoliko bolj v temnem kotu sobe, videti sta tako velika, kot sta se ji zdela nekoč, ko je bila še majhna, in smehljata se ji — kot je zdaj sama vedela, da se človek smehlja, kadar pride k njemu majhen otrok in mu prežene težke, stiskajoče misli.

"Mislila sem, Kristina, ko boš sama mati, boš pač bolje razumela —"

Še se je spominjala, kako je bila mati to rekla. Žalostno si je hčerka mislila — da pač se zdaj ne razume matere. Toda začelo se ji je jasiti, kako mnogih stvari še ne razume.

Tiste jeseni je umrl nadškof Eiliv. Približno ob istem času je kralj Magnus odredil neko spremembo v službenih pogojih nekaterih deželskih namestnikov, toda ne pri Erlendu Nikulaussonu. Zadnje poletje, ko je bil pred objavo kraljeve polnoletnosti v Bjorgvinu, je bil Erlend do bil črno na belem, da mu gre četrti del od pristojbin za osvobodilna pisma, od pristojbin pri globah za nepokorščino kraljevemu ukazu in od zaplomb posestev — mnogo se je govorilo o tem, češ da je še proti koncu državnega upravnništva dobil take pravice. Ker je imel Erlend mnogo posestev v svojem okrožju ter je po večini živel na svojih lastnih dvorih, kadar je uradno potoval po deželi, in so morali kmetje z denarjem odkupiti svojo gostinsko dolžnost, je imel velike dohodka. Zemljarine je kajpada le malo spravil skupaj, živel pa je gospodsko. Ne glede na služinčad, ni imel nikoli manj kot dvanajst oboroženih mož pri sebi na Husabyju; ti so jahali najboljše konje in bili izvrstno oboroženi, in kadar je potoval po okrožju, so njegovi ljudje dobivali gospodsko hrano.

Nekega dne, ko sta bila na Husabyju sodnik Harald in namestnik gauldskega okrožja, je nanesel pogovor na to. Erlend je odvrnil, da je bilo mnogo teh

mož z njim, ko je živel gori na severu: "Takrat smo si vse delili med seboj, kakor je pač naneslo, suhe ribe in kakšno zopno pivo. Zdaj vidiš ti, možje, katere oblačim in hranim, da jim privoščim belega kruha in močnega piva; in če jih v jezi pošiljam v peklo, vendar dobro vedo, da jim ni treba prej odriniti na pot, dokler se jim sam ne postavim na čelo —"

Ulf Haldorsson, ki je bil zdaj vodja Erlendovih mož, je kesneje izjavil Kristini, da je res tak. Erlenda možje ljubijo in ima jih čisto v oblasti.

"Saj sama veš, Kristina — Erlendovih besed ne gre jemati kdo ve kaj resno, soditi ga je treba po delih."

Poleg tega je šel glas, da ima Erlend razen svojih ljudi tudi po dolinah može — tudi izven orkolskega okrožja — ki so mu bili prisegli zvestobo na ročaj njegovega meča. Naposled je res tudi prispelo glede te stvari kraljevo pismo, toda Erlend je odgovoril, da so ti možje nekoč služili v posadki na njegovih ladjah in da jih je bil zaprisegel prvo pomlad pred odhodom na sever. Nato je dobil nalog, naj na prihodnjem svojem tingu, na katerem bo razglasil sodbe in razsodbe, svoje ljudi odvede te prispege in naj radi tega skliče na zbor tudi može iz drugih okrožij in naj jim plača potne stroške. Nato je bil res pozval na ting v Orkedal nekatere izmed svojih nekdanjih mornarjev zunaj z Mora — toda nihče ni nič zvedel o tem, da bi jih bil odvezal prispege, nje ali pa kogarkoli drugega, katerim je bil nekoč poveljnik. Vendar pa se ta zadeva ni zasledovala dalje in še tisto jesen so govorice o njej potihle.

Pozno jeseni je odrinil Erlend doli na jug in je bil za božič pri kralju Magnusu, ki je tisto leto stoloval v Oslu. Erlend je bil čmeren, ker ni bil mogel pregovoriti žene, da bi šla z njim, toda Kristina za to naporno zimsko potovanje ni čutila v sebi dovolj poguma in je zato ostala na Husabyju.

Tri tedne po božiču se je Erlend vrnil domov in prinesel ženi in vsem otrokom lepih darov. Kristina je dobila srebrni zvonček, da je mogla pozvnanjati svojim deklam, Margret zaponko iz suhega zlata, kajti kaj takega doslej še ni imela, čeprav je imela nič koliko nakita iz srebra in pozlačene kovine. Ko pa sta ženski stali pred svojimi skrinjicami, da bi spravili te dragotnine, je Margreti nekaj obviselo na rokavu. Dekle je to hitro odstranila in zakrila z roko, mačehi pa je rekla:

"To je od moje matere — zato oče ni maral, da bi ti pokazala."

Toda Kristina je bila še bolj zardela kot dekle. Srce ji je začelo kovati od strahu, toda mislila si je, da mora spregovoriti z mladenko in jo posvariti.

Čez nekaj časa je rekla tiho in negotovo:

"Podobno je zlati zaponki, ki jo je gospa Helga z Gimsara običajno nosila ob velikih slavnostih —"

"No da, zlato je zlatu podobno," je kratko odvrnila dekle.

Kristina je zaklenila svojo skrinjico in se nato oprla nanjo z rokami, da bi Margret ne videla, kako se ji tresejo.

"Draga Margret," je rekla tiho in milo — nato je morala prenehati, vendar je zbrala vse svoje moči:

"Draga Margret, bridko sem se kesala — nikdar nisem mogla kakega veselja užiti prav do kraja, čeprav mi je oče iz dna srca odpustil vse, kar sem bila zagrešila zoper njega — saj veš da sem se zbog tvojega očeta hudo pregrešila zoper očeta in mater. Toda čim dlje živim in čim bolj spoznavam življenje, tem bolj me teži spomin na to, da sem njuno dobroto plačevala s tem, da sem jima delala skrb in bridkosti. Dragi Margret — tvoj oče je bil vendar svoj živ dan dober nasproti tebi —"

"Le nič se ne boj, mati," je odvrnila dekle. "Jaz nisem tvoja prava hči; le nič se ne boj, tvoje umazane črvice ne bom natikala in tvojih čevljev ne bom nosila —"

Husabyju.

in je bila ona sama gluha in zakrknjena za njegove resne pretnje in svarila. In spomnila se je, kako je tudi ona razkazovala materi Erlendove darove, katere ji je bil poklonil v Oslu — potem, ko je že bila zaročena z njim, kot vevata postava in običaj. Materin obraz je ostal neomajno miren, ko je stvari drugo za drugo jemala v roke, jih ogledovala, hvalila in spet odlagala.

Bila je vsa prestrašena in obupana ter je čuvala Margreto, kolikor je le mogla. Erlend je opazil, da njegovi ženi nekaj ni prav, in nekega večera, ko sta bila legla k počitku, jo je vprašal, kaj je temu vzrok in če morda spet pričakuje otroka.

Kristina je nekaj časa omahovala, preden je odgovorila, da se ji tako dozdeva. In ko jo je mož ljubeče objel in ni več spraševal, ni mogla povedati, da je nekaj čisto drugega, kar jo tako hudo teži. Ko pa ji je Erlend šepetaje rekel, naj se to pot potrudi in mu rodi hčerko, še odgovoriti ni mogla, temveč je trda od strahu ležala in si mislila, da bo Erlend le prehitro izvedel, kakšno veselje more človek imeti s svojimi hčerami.

Nekaj noči nato so bili ljudje na Husabyju legli k počitku nekoliko opiti in s prepolnimi želodci, kajti bilo je zadnje dni pred začetkom postnega časa, in zato so trdno spali. Toda sredi noči se je prebudil mali Lavrans v postelji staršev, začel vpiti in napol v spanju stegovati roke po materinih prsih. Vendar je bilo sklenjeno, da ga morajo odvaditi. Erlend se je zbudil, srdito zarenčal, pa vendar vzel dečka k sebi, mu dal mleka iz latvice, ki je stala na stopnici pred posteljo, in ga nato spet položil spat na drugi strani poleg sebe.

Kristina je bila znova trdno zasnula, ko je naenkrat začutila, da je Erlend sedel v postelji

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

Se istega večera je šla po večernicah k Sira Eilivu, zamen je upirala oči v duhovnikov obraz, da bi odkrila v njem kakšno znamenje — ali se je nesreča že zgodila, in ali ve za to? Spominjala se je svoje lastne zavžene mladosti, in pred sabo je videla obraz Sira Eirika, na katerem ni bilo ničesar brati, ko je hodil med njo in njenimi lahkovernimi starši, zaklepajoč v prsih njeno grešno skrivnost —

pokonci. Napol zbujena je vprašala, kaj je — z nekakšnim tujim glasom jo je prosil, naj bo tiho. Brez šuma je zdrknil s postelje, zaslišala je, kako je vrgel nase nekaj obleke, ko pa se je dvignila in oprla na komolce jo je z eno roko potisnil nazaj na blazino, medtem pa se je sklonil in pograbil svoj meč, ki visel ob zgledoval postelje. (Dalje prihodnjič.)

Predsednik Roosevelt je imenoval novega administratorja vladnih hišnih projektov. Slika nam kaže novega administratorja Abner H. Fergusona (levo), ki je bil zaprisožen ob nastopu svojega urada. Sodnik Stanley Reed je izvršil zaprisego.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Priidite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamci Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki . . . Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000 Premoženje \$4,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 122.55%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši, poštenih in nadosolventni podporni organizaciji,

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI,

kjer se lahko zavarujete za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še niste član ali članica te močnega in bogate katoliške podporne organizacije, potrudite se in pristopite takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevskih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.

Razpis delniške seje

V smislu pravil se razpisuje letna delniška seja korporacije Slovenskega doma na Holmes Ave.

ZA DNE 17. JANUARJA, 1941 OB 7. URI ZVEČER v domovih prostorih. To obvestilo je uradno obveščeno vsem delničarjem.

Direktorij S. D., sklicatelj.

V SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE PREZGOĐNJE SMRTI NAŠE LJUBLJENE IN NEPOZABNE MATERE

Marije Kozlevčar

ki je za vedno zatisnila svoje mile, ob dne 14. januarja, 1937 v Conneaut, O.

Leta štiri je minilo, kar si v večnost se podala; lepše zdaj Ti sonce sije; nam v spominu si ostala.

Truplo tam na božji niži v grobu hladnega soproga, duha pa Vaš v neminljivi slavi raja zdaj živi.

Žalujoci hčeri:

JOSEPHINE EBERWEIN, AMALIA STERLE.

Cleveland, O., 14. januarja, 1941.

V SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NEPOZABNEGA SOPROGA, OČETA, SINA IN BRATA

John Paulin Jr.

ki je preminil dne 14. januarja, 1940.

Leto dni počivaš v grobu, v kraju večnega miru, duša Tvoja pa uživa zdaj plačilo pri Bogu.

Žalujoci ostali:

Soproga Justine in sin Harold, John in Mary Paulin, starši, Mary, Anne, Alma in Albert, sestre in brat.

Cleveland, O., 14. januarja, 1941.

Slika nam predstavlja francoskega ministerskega podpredsednika Pierre Laval-a, ki je zelo naklonjen nacijem in ki si prizadeva sprijazniti Zed. države s načrtom novega reda v Evropi.

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih